

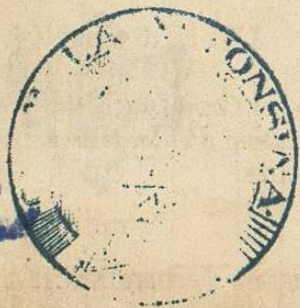

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

BX 2189

6 P 3

I 4

FONDO EPISCOPAL
VALVERDE Y TELLEZ

FERIA TERTIA.

POST DOMINIC. SEPTUAGES.

ORATIONIS D. N. J. C.

IN MONTE OLIVETI.

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Añæ. et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica.
et loco ultimi Psalm. Laudáte Dóminum om-
nes gentes.

HYMNUS.

ASPICE, ut Verbum Patris a supernis
Sédibus clémens, et amóre flagrans,
Pérditis culpa géntis medéri.
Pergit Adámi.

007472

Fléibilem mundi míserans ruínam,
Et volens nostros reparáre casus,
Orat, et prona véniam precátur

Fronte Magíster.

Flúctuat secum tot acérba volvens:
Hunc, ait supplex, Cálicem dolóris,
Mi Pater, transfer: tua sed volúntas
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
Déficit languens Dominus; per artus
Sánguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madéscit.

At celer summo véniens Olympo
Angelus Jesum récreat jacéntem;
Corpori vires redeunt, novóque
Róbore surgit.

Laus, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus, atque virtus
Omne per ævum.
Amen.

V. Tristis est ánima mea.

B. Usque ad mortem.

AD MAGNIFICAT.

Añã. Pósisit génibus orábat dicens: Pa-
ter, si vis, transfer Calicem istum á me: ve-

rumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Jesum in monte Oli-
várur orantem, * Venite, adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Aspice, ut supra in Vesp.

In primo Nocturno.

Añã. Ante oratióem præpara animam
tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat
Deum.

Psalmus 16.

EXAUDI, Dómine, justitiam meam: * inténde
deprecatióem meam.

Auribus pércipe oratióem meam: * non
in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudicium meum pródeat: *
óculi tui videant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti, nocte: *
igne me examinásti, et non est invénta in
me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hómi-

num: * propter verba labiõrum tuõrum ego
custodivi vias duras.

Pèrfice gressus meos in sèmitis tuis: * ut
non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quoniam exaudisti me
Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exáudi
verba mea.

Mirifica misericórdias tuas: * qui salvos
facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me: *
ut pupillam oculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * à
fácie impiõrum, qui me afflixérunt.

Inimici mei animam meam circumdedé-
runt, ádipem suum conclusérunt: * os eorum
locutum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt
me: * óculos suos statuérunt declináre in
terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad præ-
dam: * et sicut cátulus leónis hábitans in áb-
ditis.

Exúrge, Dómine, præveni eum, et sup-
plánta eum: * eripe ánimam meam ab impio,
frámeam tuam ab inimicis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in

vita eõrum: * de absconditis tuis adimplétus
est venter erõum.

Saturáti sunt filiis; * et dimissérunt reli-
quias suas párvulis suis.

Ego autem in justitia apparébo conspéctui
tuo: * satiábor cum apparuérit glória tua.

Añã. Ante oratiõnem præpara ánimam
tuam, et noli esse quási homo, qui tentat
Deum.

Añã. Non impediáris oráre semper, et
ne vereáris usque ad mortem justificári.

Psalmus. 27.

AD te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne
sileas a me: * ne quando táceas a me, et as-
similábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecationis
meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus
meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cùm peccatóribus: *
et cum operántibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo: *
mala autem in córdibus eorum.

Da illis secúndum ópera eorum: * et se-
cúndum nequitiam adinventiõnum ipsõrum.

Secúndum ópera mánuum eorum tribue
illis: * redde retributiõnem eõrum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus: * quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protector meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Añã. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Añã. Omnia quæcúmque petiéritis in oratióne, credéntes, accipiétis.

Psalms. 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratióne meam: * et tribulatióne meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spiritum meum: * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam: * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me: * et non est qui requirat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecúentibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia animam meam ad confiténdum nomini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Añã. Omnia quæcúmque petiéritis in oratióne, credéntes, accipiétis.

V. Tristis est ánima mea.

R. Usque ad mórtem.

De libro Tobiaë.

Lectio. I.

Cap. 12.

BONA est orátio cum jejúnio, et eleemósyna, magis quam thesáuros auri recóndere:

quoniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit invenire misericórdiam, et vitam ætérnam. Qui autem faciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifesto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepe líebas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte supeliébas eos, ego óbtuli oratióem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo; necesse fuit, ut tentátio probáret te.

R. In ómnibus gratias ágite, * Sine intermissióne oráte.

V. Hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. * Sine intermissióne....

De Epistola B. Jacobi Apostoli.

Lectio II.

Cap. 5.

ORATE pro invicem, ut salvémini; multum enim valet deprecátio justí assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et Cælum dedit plúviam, et ter-

ra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum, scire debet quóniam qui convérterit fecerit peccatórem ab errore viæ suæ, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitudinem peccatórum.

R. Cum stábitis ad orandum: * Dimittite, si quid habétis advérsus áliquem.

V. Ut et Pater vester, qui in Cœlis est, dimittat vobis peccáta vestra. * Dimittite....

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio III.

Cap. 5.

CHRISTUS non semetipsum clarificávit, ut Póntifex fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hódie genui te. Quem ádmodum et in alio loco dixit: Tu es Sacerdos in æternum secundum órđinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicatiónesque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido, et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Filius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salutis ætérnæ, appellá-

tus a Deo Póntifex juxta órđinem Melchisedech.

R. Exaudivit Dóminus deprecationem meam. * Dominus orationem meam suscepit.

V. Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. * Dominus. Gloria Patri.... Dominus.

In secundo Nocturno.

Aña. Cum orátis, non éritis sicut hypócritæ qui amant in synagógis, et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab hominibus.

Psalmus 42.

JUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætificat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus Deus

meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Cum orátis, non éritis sicut hypócritæ qui amant in synagógis, et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab hominibus.

Aña. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum: et clauso óstio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

EXAUDI, Deus orationem meam cum deprecor: * a timóre inimici éripe animam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * inténderunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et anuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Añã. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum: et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Añã. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernôtans, in oratione Dei.

Psalmus 120.

LEVAVI oculos meos in montes: * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino: * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet: * qui custodit Israel.

Domínus custodit te, Domínus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Domínus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Domínus.

Domínus custodiat intróitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Añã. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernôtans, in oratione Dei.

V. Pater mi, si possibile est.

R. Tránseat a me calix iste.

Ex Tractátu S. Cypriáni Episcopi et Mártiris.

Lectio IV.

De oratione Dominica.

NEC verbis tantum, sed et factis Domínus orare nos docuit, ipse órans frequenter, et déprecans, et quid facere nos oporteret, exempli sui contestatione démonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secédens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exiit in montem orare, et fuit pernôtans in oratione

Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccáto erat, quanto magis peccatóres opórtet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vigilans, contínuis préciibus orábat, quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre? Orábat autem Dóminus, et rogábat non pro se: quid enim pro se ínnocens pre-carétur? Sed pro delictis nostris, sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum: Ecce sátnas expetívit, ut vos vexáret quómodo tríticum: ego autem rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Et póstmodum pro ómnibus Patrem deprecátur, dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

R. Simon, Simon ecce sátnas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum: * Ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua.

V. Et tu aliquándo convérsus, confirma fra tres tuos. * Ego autem

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi.

Lectio V.

Cap. 5.

In Epist. ad Hebræos.

Sicut verus Póntifex obtulit preces: nam in Evangélio sæpe légitur orásse: et máxime apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descripsit persónam. Sed et quiquid ipsi egit in carne, preces, et supplicatiónes fuérunt pro homínibus. Tota vita sua Patrem orávit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salúte, et instánte jam passióne obtulit supplicatiónes, id est, humíllimas, et instantíssimas oratiónes cum summa devotióne cordis, et affectiόne, quándo factus in agónia prolíxius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram. Et has preces, supplicatiónesque obtulit, id est, óbviavit Patri, per exauditiónem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum á morte salvum fácere, id est resuscitáre; ad eum, quem scivit esse sufficiéntem ut salváret eum, id est, immortalém, et impassibilem fáceret eripiéndó á morte, ut nec ánima remaneret in inférno, nec caro putrésceat in sepúlchro.

R. Orátio humiliántis se nubes penetrávit: * Et donec propinquet, non consolábitur.

V. Et non discedet, donec Altíssimus aspiciat. * Et donec

Lectio VI.

ET obtulit has cum clamore válido, id est, cum intentione piæ devotionis vehementissima, et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est, lacrymas effudisse, cum et guttæ sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia, quod quæsiërat, accepit in resurrectione. Exauditus est, id est, extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam à Pater sublimatus est, et hoc pro sui reverentia, id est, secundum hoc, quod ipse sicut Dei Filius, dignus est reverentia, et veneratione, vel pro sua reverentia in Deum, id est, propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia, id est, sicut sua religio meruit Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro sua reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate.

R. Fiant aures tuæ auscultantes, et oculi tui aperti. * Ut audias orationem servi tui.

Y. Quam ego oro coram te hodie, nocte, ac die. * Ut audias. . . . Glória. . . . Ut audias. . . .

In tertio Nocturno.

Añã. Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

DÓMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, surceptor meus es: * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Añã. Tribulatio, et angustia inveniunt me: mandata tua meditatio mea est.

Añã. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non veni.

Psalms 12.

USQUEQUO, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea: * dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo; cantabo Domino qui bona tribuit mihi; * et spallam nomini Domini Altissimi.

Añã. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non veni.

Añã. Adhæsit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

Psalms 87.

DOMINE, Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Nūnquid narrábit áliquis in sepúlcro mi-
sericórdiam tuam: * et veritátem tuam in
perditíone?

Nūnquid cognoscéntur in ténébris mirabi-
lia tua: * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te, Dómini, clamávi: * et mane
orátio mea præueniet te.

Ut quid Dómini repéllis oratióem meam: *
auértis fáciem tuam á me?

Páuper sum ego, et in labóribus á iuven-
túte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum,
et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres
tui conturbauerunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: *
circumdedérunt me símul.

Elongásti á me amicum et próximum * et
notos meos á miséria.

Añ. Adhæsit paviménto ánima mea, vi-
vífica me secúndum verbum tuum.

Ÿ. Vigilate, et oráte.

B. Ut non intrétis in tentatióem.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. 22.

In illo témpore: Engrésus Jesus ibat secún-
dum consuetúdinem in montem Olivárum.

Secúti sunt áutem illum, et discípuli. Et
réliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 10 Comment. in Luc. Cap. 22.

TRANSFER á me cálicem istum: quási homo
mortem recúsans, quási Deus senténtiam
suam servans. Opórtet enim mori nos sæ-
culo, ut resurgámus Deo, ut juxta divinam
senténiám lex maledictiόνis resoluta in ter-
ræ limum natúræ fine solvátur. Quod autem
ait: Non mea volúntas, sed tua fiat: suam ad
hóminem rétulit, Patris ad divinitátem. Vo-
lúntas enim hóminis temporalis, volúntas di-
vinitátis æténa. Non ália volúntas Patris,
ália Filii. Una enim volúntas, ubi una di-
vinitas. Disce támen Deo esse subjéctus, ut
non, quod ipse vis, éligas, sed quód Deo scias
esse placitúrum.

B. Véni in altitúdinem maris. * Et tem-
péstas demérsit me.

Ÿ. Salvum me fac, Deus, quóniam in-
travérunt aquæ usque ad ánimam meam. *
Et tempéstas.

Lectio VIII.

DEINDE verbórum ipsórum proprietátem considerémus. Trístis est, inquit, ánima mea. Et alíbi: Nunc ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscépiens, sed suscépta turbátur. Anima enim obnoxia passiónibus, divínitas líbera. Dénique spiritus promptus, caro autem infirma. Trístis autem est non ipse, sed ánima. Non est trístis sapiéntia, non divína substántia, sed ánima. Suscépit enim animam suam, suscépit corpus meum. Non me feféllit, ut aliud esset, et aliud videretur. Trístis videbátur, et trístis erat, non pro sua passióne, sed pro nostra dispersióne.

R. Intret in conspectu tuo oratio mea. *
Inclina aurem tuam ad precem meam.

V. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno appropinquavit. Inclina . . .
Gloria . . . Inclina . . .

Lectio IX.

DENIQUE ait: Percútiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Trístis erat quia nos párvulos relinquébat. Cæterum quam cons-

tanter se morti obtulerit, consequentia declarant: quándóquidem quærentibus occurrit, turbátos confirmavit, trépidos provocávit, prodítorem ósculi dignatióne suscépit. Nec illud distat à vero, si trístis erat pro persecutóribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii pœnas datúros. Et ídeo dixit: Transfer hunc cálicem à me; non quia Deus Dei Fílius mortem timebat, sed quia nec malos pro se períre volébat.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Vénit Jesus cum discíplulis suis in villam, quæ dicitur Géthsemani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalm. Dóminus regnavit.

Aña. 2. Et assumpto Petro, et duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári, et mœstus esse.

Aña. 3. Tunc ait illis: Trístis est ánima mea usque ad mórtem: sustinéte hic, et vigilatæ mecum.

Aña. 4. Et progressus pusillum, prócidit in fáciem suam órans et dicens: Pater mi, si possibile est, tránseat á me calix iste.